

- Konan: Já, já! Hérna eru peningarnir fyrir húsið mitt! (nál 200 kr. í seftinu)
- Bankama. Hvaða húsi er það?
- Konan: Heyrdu þér ekki hvað ég sagði? Eg sagði fyrir húsið mitt!
- B.m.: Hvar er það hús?
- Konan: Áh, það er hérna upp í Holtunum.
- B.m.: Vid hvaða götu?
- Konan: Götu? Það er ekki vid meina götu. Það hefur nú stöðugt verið hætt
500 mílur vid það í átt fjórum 16 ár, að leggja götu id því.
- B.m.: Hvaða númer er í því?
- Konan: Kemur nú! Númer, ég veit nú varla einu sinni hvaða það er, og
B.m.: og hef stjálst númer séð á það
þessa. hvaða lán stöðugt þér að borga?
- Konan: Stjálst lán! Eg hef aldrei séð neitt lán.
- B.m.: Er það í vordildinni?
- Konan: Hvað? Það er ekki í neinu leidd, 500 og viti lík.
- B.m.: Hversu það sé ábyrgdarlán?
- Konan: Kemur það nú! Eg skulda stjálst lán!
- B.m.: Og ekki víxil heldur?
- Konan: Vígseðil?! Hver fj. er það nú? Nei, ég borga stjálst það
sem ég stjálst þesski eða veit nú og vígseðill veit ég stjálst
hvað er!
- B.m.: Já, en eitt hvort lán stöðugt þér nú samt líklega að borga?
- Konan: Já, ég er nú aldrei hlessa, þér erud að fara nú lán og vígseðla
og ég veit ekki hvern þremur þér eigid vud, en ég borga stjálst
lán og engu vígseðil því ég er búinn að segja yður að ég hef
aldrei séð neitt lán eða neitt vígseðil og hana nú. Eg stöðugt
þara að láta þessa peninga fyrir húskofann minn.
- B.m.: Áh, erud þér að kaupja það?
- Konan: Nei, haldid þér að ég sé að kaupja húsið nuna, sem ég hef átt 16 ár?
- B.m.: Já, ég veit ekki, ég get stjálst átt að mig í því hvaða erindi þér eigid með

optar uppsi þess er krakkeríngar. Hérna eru peningarnir og traus mál;
 B.M. Já, ekki tek ég við þeim. Hver tekur þá við þeim? Gæð veit ég ekki, við
 verðum að vita uppsi: hvar þeir eiga að ganga svo við getum aðgreitt þá.
 Konan: Hú? Skendur þá bara í þús? Erud þú ekki nógn margir til þess að þú
 afgreitt eina krakkeríngi, sem kemur einu sinni á ári. Já, við erum nógn
 margir (Konan: Já ég held það), en við getum það nið sámt ekki þegar
 þér þlíð augur uppsi þingur þess nið það hvar það er sem þér ert líf
 í borga. Við þurfum að finna lánið eða hvar það nið er í bóðnum héra
 Konan (við sjálfa sig): Kemur hann nið það einn, lán, lán, ég er svo aldrilis
 hlessa (hátt og með áhefð): Og skulda ekklit lán. Og ottad borg og fyrir
 húsnið mitt. Hvar á ég að segja yður það opt?
 B.M. Og þú ert við þetta átt. Það er ekki lán (Hú!) og ekki véxill (Hú)
 ekki verðleitar lán (Hú, ekklit lán). Húsið er ekki við meina gótu (Hú)
 og ekklit mín er á þótt (Hú, ekki það ég veit) Og húsið er ekki kallað
 neitt sér staklega (Kallað? Það vandi nið bara að bí nefna hoga þess)
 Hafid þér ekki gamla /vittum? Kvittum, hvar á að þetta með þau? Já,
 það geti okkad að maður geti áttad sig eitthvort á henni. Áttad sig? Getið
 þér ekki áttad yður á mér? Og spíl nið ekklit þetta. Hú, ég á afar erótt
 með að áttad mig á yður eða þús sem þér segid. Hvernið viljið þér þá að ég
 sé? Helzt svo að þér getið mér einhv. Þendingar nið við það þér eigið
 Og ég á nið ekki annað yttir en fara að þenna yttur héra þó þess
 vinnu full þess að einhver regudi að þenna yttur eða þótt á yttur vitim?
 B.M. Hvar á blád erud þér með þarna, nið ég ekki líta á það? Hvar er
 þetta? Hvar er þetta einu og þessi nið þess þess. Oj, nið, ekki er yður
 það af þótt af þá geti hjálpað yður (Þótt þess bláid y þess þess og segir:
 Hvar er þetta kona? Þér eigið ekki að borga neitt fyrir húsið yðar héra
 (Hú, heldur hvar?) Þótt þess nið þess. Er þess ekki þetta? Hú þetta
 er L. þess! Og hver á... Og þessi áttad að láta yður þessa nið áttad
 kemur þess. asnið yðar, gátt þér ekki sagt mér þetta þess?
 Udiu!

Viundarvottar:

Udiu!